

ارزیابی دقت اندازه‌گیری خطی Con-beam Computerized Tomography در مندیبل خشک

مریم تفنگچی ها^۱، جمشید پورصمیمی^۲، ثمره کفیل زاده^۳، مهشید مبینی^{۴*}

خلاصه

هدف: هدف از این مطالعه ارزیابی دقت اندازه‌گیری‌های خطی به‌دست آمده از Cone-beam Computerized Tomography (CBCT) در مندیبل خشک، از طریق مقایسه آن با روش اندازه‌گیری مستقیم بود.

روش: در این مطالعه از ۲ مندیبل خشک انسانی استفاده شد. روی هر مندیبل ۱۳ ناحیه انتخاب گردید. تصاویر CBCT از نمونه‌ها تهیه و در هر یک از نواحی مشخص شده سه فاصله خطی با استفاده از نرم افزار Planmeca Romexis 2.3.0.R اندازه‌گیری شد. سپس نمونه‌ها برش داده شده و با استفاده از یک کالیپر دیجیتالی، اندازه‌گیری‌های مشابهی بر روی آنها انجام شد. در نهایت مقادیر به‌دست آمده از دو روش اندازه‌گیری CBCT و کالیپر دیجیتالی توسط آزمون آماری t-test مورد مقایسه قرار گرفتند.

یافته‌ها: میانگین اختلاف مقادیر به‌دست آمده از اندازه‌گیری‌های خطی CBCT و کالیپر دیجیتالی، در ارتباط با ارتفاع ریح، پهنای ریح و فاصله کرسر تا کانال به ترتیب 0.47 ± 1 mm، 0.78 ± 0.14 mm و 0.76 ± 0.00 mm بود که این اختلاف تنها در ارتباط با ارتفاع ریح معنی‌دار بود ($P < 0.05$). بین مقادیر به‌دست آمده از روش CBCT و استاندارد طلایی همبستگی بالایی وجود داشت.

نتیجه‌گیری: نتایج این مطالعه آزمایشگاهی بر روی استخوان مندیبل نشان داد که با وجود اختلاف آماری معنی‌دار در اندازه‌گیری‌های مربوط به ارتفاع ریح، این اختلاف از نظر بالینی قابل ملاحظه نمی‌باشد. بنابراین به‌نظر می‌رسد که CBCT می‌تواند یک روش سودمند در ارزیابی‌های پیش از جراحی ایمپلنت باشد.

واژه‌های کلیدی: Cone beam computerized tomography، دقت اندازه‌گیری، ایمپلنت دندان، مندیبل خشک انسانی

۱- دانشیار گروه رادیولوژی، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی قزوین ۲- استادیار گروه پرئو، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی قزوین ۳- دانشجوی دندانپزشکی، دانشگاه

علوم پزشکی قزوین ۴- استادیار گروه رادیولوژی، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی قزوین

* نویسنده مسؤول، آدرس پست الکترونیک: mobini.mahshid@yahoo.com

دریافت مقاله: ۱۳۹۱/۸/۱۵ دریافت مقاله اصلاح شده: ۱۳۹۲/۱/۲۴ پذیرش مقاله: ۱۳۹۲/۲/۴

مقدمه

جراحی‌هایی از قبیل جراحی دندان مولر سوم، قرار دادن ایمپلنت، استئوتومی و ترمیم شکستگی‌هایی که ساختارهای مجاور ناحیه کانال مندیبل را درگیر کرده باشند، جهت پیشگیری از ایجاد آسیب‌های پرخطر، نیازمند اطلاعات دقیق از محل کانال و دسته عروقی عصبی می‌باشند. فاصله بین کانال مندیبل و ایمپلنت‌های دندانی به قدری کم است که قطعاً نیازمند ارزیابی‌های پیش از جراحی می‌باشد (۱ و ۲) ارزیابی‌های پیش از جراحی شامل ridge mapping و معاینات رابولوژی است. Ridge mapping به‌تنهایی برای پیش‌بینی دقیق مورفولوژی و میزان استخوان باقی مانده جهت قرار دادن ایمپلنت، خصوصاً در نواحی قدام ماگزایلا، کافی نیست. بنابراین استفاده از رادیوگرافی‌ها جهت دستیابی به اطلاعاتی در رابطه با کیفیت و کمیت استخوان و تعیین محل لندهارک‌های آناتومیکی توصیه می‌گردد (۳). رادیوگرافی‌های موجود برای تعیین محل کانال مندیبل شامل رادیوگرافی‌های پری اپیکال، پانورامیک، CT اسپیرال (Spiral Computed Tomography) و (Cone Beam Computerized Tomography) می‌باشند. رادیوگرافی‌های معمولی اگرچه در بعد مزودیستالی نسبتاً دقیق هستند، اما قادر به دادن اطلاعات در بعد باکولینگوالی نمی‌باشند. علاوه بر آن، حضور صفحه باکال با اندازه‌گیری دقیق ساختارهای استخوانی مانند ضایعات پری اپیکال تداخل می‌کند (۴). از معایب رادیوگرافی پانورامیک می‌توان به ایجاد تصاویری با بد شکلی (Distortion) اشاره کرد که مانع از حصول اندازه‌گیری‌های دقیق می‌گردد (۵). بنابراین استفاده از روش‌های تصویربرداری مقطعی برای تعیین محل دقیق لندهارک‌های آناتومیکی مانند سوراخ چانه‌ای و کانال مندیبل توصیه می‌گردد (۶، ۷). CT تصاویر سه بعدی ارائه داده که ساختارهای آناتومیکی را با دقت بیشتری نسبت به رادیوگرافی‌های معمولی نشان می‌دهد (۸) اما به دلیل دوز اشعه بالا و هزینه زیاد، در تشخیص‌های رایج مورد استفاده قرار نمی‌گیرد (۹). به منظور ترکیب مزایای CT که شامل دقت بالا و تهیه تصاویری بدون روی هم افتادگی

(Overlapping) و محو شدگی و نیز به منظور کاهش خطر اشعه، CBCT به بازار عرضه شد (۱۰) که یک روش نسبتاً جدید است و اطلاعات سه بعدی با درجه بالایی از دقت را در اختیار قرار می‌دهد (۱۱).

از آنجا که تکنولوژی CT با CBCT از نقطه نظر منبع اشعه، Detectorها و نحوه بازسازی متفاوت است بنابراین ویژگی‌های تصویر آنها نیز می‌تواند با هم متفاوت باشد (۱۲).

با وجود اطلاعات زیاد در مورد کاربردهای متفاوت CBCT، مقالات در زمینه دقت و کیفیت تصویر جهت ارزیابی مورفولوژی استخوان بسیار محدود است (۱۳). هم‌چنین اغلب مطالعات CBCT را با MSCT (Multislice Computed Tomography) و MDRCT (Multidetector-row Computed Tomography) اسپیرال به عنوان استاندارد طلایی مقایسه کرده‌اند (۱۴). اشکال مقایسه CBCT با سایر دستگاه‌های CT این است که همگی این دستگاه‌ها دارای مقداری خطای اندازه‌گیری هستند (۱۵). با توجه به اینکه CBCT یک روش نسبتاً جدید است، ما بر آن شدیم که دقت این تکنیک را در ارزیابی‌های قبل از جاگذاری ایمپلنت در مقایسه با تصاویر واقعی مورد مطالعه قرار دهیم. امید است نتایج این تحقیق بتواند دقت این روش را معرفی نموده و کمکی برای تصمیم‌گیری‌های قبل از جراحی در طرح درمان‌های ایمپلنت باشد.

روش بررسی

در این مطالعه از دو مندیبل خشک که کاملاً بی‌دندان بودند استفاده شد. در ابتدا از مندیبل‌ها به‌منظور بررسی کنتراست ذاتی و وجود کاهش دانسیته استخوانی رادیوگرافی پانورامیک تهیه گردید و مندیبل‌هایی که حدود کانال آلوئولار آنها به‌صورت دوطرفه واضح بود جهت مطالعه انتخاب شدند. در هر یک از مندیبل‌ها ۱۳ ناحیه در نظر گرفته شد و برای مشخص نمودن این مناطق از نشان‌گر گوتاپرکای شماره ۶۰ که توسط چسب قطره‌ای

قطعه، فاصله کمرست آلوتول تا لبه فوقانی کانال مندیبل و ضخامت مندیبل از نقطه میانی مارکرهای سطوح باکال و لینگوال، با استفاده از کولیس دیجیتالی (Kawasaki, Japan Mitsutoyo) با دقت $0.1/0$ mm مورد اندازه گیری قرار گرفت.

با توجه به اینکه از هر ناحیه با ایجاد یک برش، دو سطح پدید می آید، اندازه گیری های مذکور بر روی هر دو سطح انجام شد و میانگین اعداد به دست آمده به عنوان مقادیر نهایی ثبت گردید.

کلیه اندازه گیری های مربوط به CBCT و روش مستقیم، به منظور بررسی تکرارپذیری مجدداً با فاصله زمانی معادل یک هفته تکرار و میانگین آنها محاسبه شد (۱۱).

نتایج

در این مطالعه ۲۶ محل بر روی دو مندیبل خشک تحت تصویربرداری با CBCT قرار گرفتند. سپس با تهیه برش از محل های علامت گذاری شده، مقادیر واقعی به دست آمد. میانگین و انحراف معیار مقادیر به دست آمده از اندازه گیری سه متغیر، ارتفاع کلی ریح، پهنای ریح و فاصله کمرست تا لبه فوقانی کانال مندیبل در دو روش CBCT و روش مستقیم محاسبه گردید میان مقادیر به دست آمده از CBCT و اندازه گیری به روش مستقیم، در ارتباط با ارتفاع کلی ریح از نظر آماری اختلاف معنی داری وجود داشت ($P < 0.05$). این اختلاف در رابطه با پهنای ریح و فاصله کمرست تا لبه فوقانی کانال معنی دار نبود ($P < 0.05$) نتایج در جدول ۱ نشان داده شده اند.

میزان همبستگی بر اساس ضریب همبستگی پیرسون ارزیابی شد. بیشترین همبستگی مربوط به فاصله کمرست تا لبه فوقانی کانال، و پس از آن به ترتیب مربوط به ارتفاع کلی و پهنای ریح می باشد. طبعاً هرچه همبستگی به یک نزدیک تر باشد، همبستگی قوی تر خواهد بود. پراکنندگی خطاها در دامنه ± 1 در اندازه گیری هر یک از متغیرها در جدول ۲ خلاصه شده است.

در محل ثابت شده بود استفاده گردید. نحوه قرارگیری گوتاپر کاها به گونه ای بود که برای ایجاد یک سطح، در هر ناحیه سه گوتا، یکی در سطح باکال، یکی در سطح لینگوال و دیگری بر روی رأس کمرست آلوتول قرار داده شده بود. سپس از مندیبل ها تصاویر CBCT تهیه گردید. برای تهیه تصاویر از دستگاه استفاده شد. 84 kVp و 5 mA دستگاه بسته به دانسیته مندیبل های مورد مطالعه، تنظیم گردید. مندیبل ها بر روی دستگاه ثابت و با اشعه ای معادل 84 kVp ، 5 mA ، به مدت ۵ ثانیه تصویربرداری شدند. سپس با استفاده از نرم افزار Planmeca Romexis 2.3.0.R برش هایی به ضخامت 2 mm تهیه شد. برش ها به گونه ای بود که از هر ناحیه علامت گذاری شده یک برش تهیه گردید. بر روی برش های تهیه شده، ارتفاع کلی در امتداد محور طولی هر قطعه، فاصله کمرست آلوتول تا لبه فوقانی کانال مندیبل و ضخامت مندیبل با استفاده از نرم افزار و توسط یک متخصص رادیولوژی فک و صورت اندازه گیری شد.

برای تعیین ارتفاع هر قطعه، بلندترین خطی که راس کمرست آلوتول را به برادر تحتانی مندیبل وصل می نمود به عنوان ارتفاع کلی در نظر گرفته می شد. از همان نقطه واقع در راس کمرست که برای تعیین ارتفاع کلی استفاده شده بود، خطی تا لبه فوقانی کانال مندیبل ترسیم شد که فاصله کمرست تا کانال را نشان می داد. برای تعیین عرض استخوان، خطی که نقطه میانی گوتاهای واقع در سطح باکال و لینگوال را به هم متصل می نمود ترسیم شده و طول آن به عنوان ضخامت استخوان آلوتول ثبت گردید.

مندیبل ها به بخش آناتومی دانشگاه تهران منتقل شدند و از روی مناطق مشخص شده با گوتاپر کا که به صورت یک سطح علامت گذاری شده بود، به وسیله اهر برقی (Gerpuft simex sicherheit) ساخت کشور آلمان) و با تیغه شماره ۳ برش زده شدند.

پس از تهیه برش ها، بر روی هر یک از قطعات برش خورده مجدداً ارتفاع کلی در امتداد محور طولی هر

جدول ۱. مقایسه میانگین (میلی متر) و انحراف معیار مقادیر به دست آمده از CBCT و اندازه‌گیری به روش مستقیم

P value	SEM	روش مستقیم میانگین \pm انحراف معیار	روش CBCT میانگین \pm انحراف معیار	تعداد	عوامل اندازه‌گیری شده
۰/۰۳۲	۰/۰۹	۴/۴۰ \pm ۲۲/۸۷	۴/۲۲ \pm ۲۲/۲۹	۲۳	ارتفاع کلی ریج
۰/۳۷۸	۰/۱۶۳	۱/۰۷ \pm ۹/۸۱	۱/۱۹ \pm ۹/۶۷	۲۳	پهنای ریج
۰/۹۸۳	۰/۱۸۷	۳/۴۳ \pm ۷/۶۶	۳/۸۸ \pm ۷/۶۶	۱۷	فاصله کرسر تا کانال

جدول ۲. فراوانی خطاها در محاسبه ارتفاع و فاصله راس کرسر تا برادر فوقانی کانال به تفکیک CBCT و مقادیر واقعی

خطا $> +1$		$1\text{mm} - \text{خطا} +1$		خطا -1mm		عوامل اندازه‌گیری شده
درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	
۴	۲	۶۵	۱۵	۳۰/۴	۷	ارتفاع کلی ریج
۸	۲	۷۸	۱۸	۱۳	۳	پهنای ریج
۶	۱	۷۶/۴	۱۳	۱۷/۶	۳	فاصله کرسر تا کانال

بحث

مطالعه حاضر می‌تواند به دلیل تفاوت در محل مورد مطالعه باشد، چرا که در مطالعه مذکور از استخوان ماگزیلا استفاده شده بود.

در ارتباط با مقادیر به دست آمده از پهنای ریج آلوتول، بین مقادیر به دست آمده از CBCT و مقادیر واقعی اختلاف معنی‌داری وجود نداشت.

در مطالعه‌ای توسط Loubele در سال ۲۰۰۷ دقت اندازه‌گیری CBCT و توموگرافی اسپیرال در تعیین ضخامت استخوان با استفاده از ۲۵ مندیبل خشک بررسی گردید. در این مطالعه از تعداد نمونه بیشتری نسبت به مطالعه حاضر استفاده شده، اما نحوه تعیین استاندارد طلایی در این دو مطالعه با یکدیگر متفاوت بود. اندازه‌گیری‌های مستقیم در مطالعه مذکور برخلاف مطالعه حاضر بدون برش استخوان انجام شده بود، که این خود می‌تواند از دلایل تفاوت در نتایج این دو مطالعه باشد (۱۶).

نتایج به دست آمده از مطالعه لوبل (Loubele) و همکاران در سال ۲۰۰۸ و گولت (Goulet) و همکاران در رابطه با

نتایج مطالعه حاضر نشان داد که اندازه‌گیری‌های به دست آمده از CBCT در تعیین ارتفاع استخوان به میزان معنی‌داری کمتر از اندازه‌های به دست آمده به روش مستقیم بود (P < ۰/۰۵) که در این ارتباط می‌توان به ضعف CBCT در نشان دادن برادر تختانی مندیبل در ناحیه قدامی اشاره نمود.

در سال ۲۰۱۰ Leung در مطالعه‌ای دقت اندازه‌گیری ارتفاع استخوان آلوتول توسط CBCT را مورد مطالعه قرار داد. در مطالعه دیگری Kobayashi دقت اندازه‌گیری خطی LCBCT و CT اسپیرال را بررسی نمود که نتایج هر دو مطالعه همچون مطالعه حاضر، اختلاف معنی‌داری را با اندازه‌گیری به روش مستقیم نشان داد (۱۳، ۱۵).

در مطالعه دیگری در سال ۲۰۰۸، دقت اندازه‌گیری خطی CBCT در تعیین ارتفاع استخوان آلوتول ماگزیلا مورد مطالعه قرار گرفت که هیچ اختلاف معنی‌داری میان اندازه‌های به دست آمده از رادیوگرافی و اندازه‌گیری به روش مستقیم دیده نشد (۱۷). علت این اختلاف با نتایج

مطالعه کنونی برای ارتفاع ریح، پهنای ریح و فاصله کرسر تا کانال به ترتیب $0/89$ mm، $0/53$ mm و $0/59$ mm بود.

از جمله عوامل تاثیر گذار در اندازه گیری های خطی در تصاویر CBCT می توان به نحوه عملکرد مشاهده گر بر اساس میزان آشنایی با سیستم و تجربه در این زمینه، انتخاب نقاط مرجع، حساسیت mouse کامپیوتر پردازش کننده و قابلیت های نرم افزار مورد استفاده، اشاره کرد (۱۱).

در این مطالعه اندازه گیری ها توسط یک متخصص رادیولوژی فک و صورت که به نحوه استفاده از نرم افزار آشنایی کامل داشته، انجام گرفته است.

عامل تاثیر گذار دیگر در کیفیت تصاویر CBCT، وجود بافت نرم است. نبودن بافت نرم در اطراف استخوان محو شدگی تصویر را کاهش می دهد. از طرفی حرکت بیمار نیز می تواند منجر به افزایش میزان محو شدگی گردد.

ضخامت لایه وضوح نیز می تواند نتایج حاصل از تحقیق را تحت شعاع قرار دهد. در این مطالعه ضخامت لایه وضوح بر اساس ضخامت گوتاپر کا حدود 1 mm در نظر گرفته شد (۱۹).

در این گونه مطالعات، گاه آرتیفکت و یا فضاهای مغز استخوان می تواند به عنوان مقطعی از کانال در نظر گرفته شود و اندازه گیری های ناحیه کانال را با مشکل روبرو کند (۱۹).

از جمله عوامل تاثیر گذار دیگر می توان به میزان کنتراست تصاویر CBCT اشاره نمود. به گونه ای که با تغییر کنتراست میزان noise ناشی از ساختارهای اطراف و بنابراین وضوح حاشیه کورتیکال استخوان تغییر می کند. به نظر می رسد در اندازه گیری های مربوط به ارتفاع این مسئله مشهودتر باشد چرا که noise ایجاد شده از ساختارهای اطراف، در لبه فوقانی و تحتانی نسبت به سایر نواحی بیشتر است (۲۰).

به طور کلی خطای اندازه گیری در تصاویر رادیوگرافی جهت ارزیابی درمان های ایمپلنت باید کمتر از 1 mm باشد (۱۱، ۱۹، ۲۰).

اندازه گیری عرض استخوان آلوئول مشابه مطالعه حاضر بود و هیچ اختلاف معنی داری میان اندازه گیری های CBCT با مقادیر واقعی وجود نداشت (۱۷، ۱۸).

در مطالعه حاضر اندازه گیری های مربوط به فاصله کرسر تا لبه فوقانی کانال نیز اختلاف معنی داری نشان نداد که این یافته مشابه با یافته های کیم (Kim) و همکاران و کامبورآگلو (Kamburaglu) و همکاران می باشد (۱۱، ۱۹).

در اندازه گیری های ناحیه کانال مندیبل توسط CBCT، گزارش شده که دقت CBCT با اندازه گیری های به دست آمده از کالپر دیجیتالی قابل مقایسه است (۱۱).

در مطالعه دیگری با هدف مقایسه دقت CBCT و اندازه گیری مستقیم در تعیین کانال مندیبل و ساختارهای اطراف آن فاصله آپکس دندان های خلفی تا لبه فوقانی کانال مندیبل به دو روش مستقیم و استفاده از CBCT اندازه گیری شده و نتایج هیچ اختلاف معنی داری میان این دو روش نشان نداده است (۱۹).

پینسکی (Pinsky) و همکاران در سال ۲۰۰۶ طول و عرض حفراتی که با اندازه مشخص در مندیبل ایجاد شده بودند را توسط CBCT اندازه گیری نمود. نتایج اختلاف معنی داری میان اندازه گیری های CBCT و اندازه گیری به روش مستقیم نشان داد ($P < 0/01$). با این حال آنها گزارش نمودند که این اختلاف از نظر بالینی معنی دار نمی باشد. بنابراین CBCT می تواند در اندازه گیری های کوچک همانند ضایعات کوچک استخوانی، دقت بالینی قابل قبولی داشته باشد (۲۰).

پریاگو (Periago) و همکاران نیز در بررسی دقت تصاویر CBCT در اندازه گیری های خطی نتایج مشابهی به دست آورد. به طوری که در مطالعه آنان، اگرچه اختلاف معنی داری میان اندازه گیری مستقیم و CBCT به دست آمد، اما این اختلاف از نظر بالینی معنی دار نبود (۲۱).

Mischkowski، Leung و Kobayash و همکارانشان جهت توصیف میزان خطا، میانگین مطلق خطاها را محاسبه نمودند و میزان آن را به ترتیب $0/6$ mm و $0/26$ mm و $0/22$ mm گزارش نمودند. (۲۲ و ۱۵ و ۱۳) میانگین مطلق خطاها در

این اختلاف با مقادیر واقعی تنها در ارتباط با ارتفاع ریح از لحاظ آماری معنی‌دار است ($P < 0.05$).

از آنجا که خطای اندازه‌گیری در تصاویر رادیوگرافی جهت ارزیابی درمان‌های ایمپلنت باید کمتر از 1 mm باشد، (۱۱،۱۹،۲۰) می‌توان گفت که با وجود اختلاف آماری معنی‌دار در ارتباط با تعیین ارتفاع ریح آلوثول، این اختلاف از نظر بالینی قابل ملاحظه نمی‌باشد.

بنابراین می‌توان عنوان کرد که CBCT می‌تواند یک روش سودمند در ارزیابی‌های پیش از جراحی ایمپلنت باشد.

در مطالعه حاضر میانگین خطای اندازه‌گیری شده توسط CBCT در پارامترهای مورد بررسی از قبیل، ارتفاع، عرض و فاصله تا کانال به ترتیب 0.47 mm ، 0.14 mm ، 0.04 mm می‌باشد. در سایر مطالعات نیز میانگین این خطا کمتر از 1 mm بوده است.

نتیجه‌گیری

نتایج این مطالعه نشان داد که اگرچه CBCT اندازه‌گیری‌های مربوط به ارتفاع ریح، پهنای ریح و فاصله کرسر تا کانال را کمتر از مقادیر واقعی نشان می‌دهد، اما

References

- Denio D, Torabinejad M, Bakland LK. Anatomical relationship of the mandibular canal to its surrounding structures in mature mandibles. *J Endod* 1992; 18(4): 161-5.
- Abrahms JJ. Dental implants and multiplanar imaging of the jaw. In: Som PM, Curtin HD, editors. *Head and neck imaging*. 3rd ed. St Louis: Mosby; 1996. p. 350-74.
- Allen F, Smith DG. An assessment of the accuracy of ridge-mapping in planning implant therapy for the anterior maxilla. *Clin Oral Implants Res* 2000; 11(1):34-8.
- Bender IB. Factors influencing the radiographic appearance of bony lesions. *J Endod* 1997; 23(1): 5-14.
- Phillips JL, Weller RN, Kulild JC. The mental foramen: 3. Size and position on panoramic radiographs. *J Endod* 1992; 18(8): 383-6.
- Bou Serhal C, Jacobs R, Flygare L, Quirynen M, Van Steenberghe D. Perioperative validation of localization of the mental foramen. *Dentomaxillofac Radiol* 2002; 31(1):39-43.
- Bou Serhal C, Van Steenberghe D, Quirynen M, Jacobs R. Localization of the mandibular canal using conventional spiral tomography: a human cadaver study. *Clin Oral Implants Res* 2001; 12(3):230-6.
- Klinge B, Petersson A, Maly P. Location of the mandibular canal: comparison of microscopic findings, conventional radiography, and computed tomography. *Int J Oral Maxillofac Implants* 1989; 4(4): 327-32.
- Ludlow JB, Laster WS, See M, Bailey LJ, Hershey HG. Accuracy of measurements of mandibular anatomy in cone beam computed tomography images. *Oral Surg Oral Med Oral Pathol Oral Radiol Endod* 2007; 103(4): 534-42.
- Ludlow JB, Davies-Ludlow, Brooks SL. Dosimetry of two extraoral direct digital imaging devices: NewTom cone beam CT and Orthophos Plus DS panoramic unit. *Dentomaxillofac Radiol* 2003; 32(4):229-34.
- Kamburoglu K, Kilik C, Ozen T, Yuksel SP. Measurements of mandibular canal region obtained by cone-beam computed tomography: a cadaveric study. *Oral Surg*

- Oral Med Oral Pathol Oral Radiol Endod* 2009; 107(2):34-42.
12. Vannier MW. Craniofacial computed tomography scanning: technology, applications and future trends. *Orthod Craniofac Res* 2003; 6 (Suppl 1):23-30.
 13. Leung CC, Palomo L, Griffith R, Hans MG. Accuracy and reliability of cone-beam computed tomography for measuring alveolar bone height and detecting bony dehiscences and fenestrations. *Am J Orthod Dentofacial Orthop* 2010; 137(suppl 4):S109-19.
 14. Loubele M, Maes F, Schutyser F, Marchal G, Jacobs R, Suetens P. Assessment of bone segmentation quality of cone-beam CT versus multislice spiral CT: a pilot study. *Oral Surg Oral Med Oral Pathol Oral Radiol Endod* 2006;102(2):225-34.
 15. Kobayashi K, Shimoda S, Nakagaa Y, Yamamoto A. Accuracy in measurement of distance using limited cone-beam computerized tomography. *Int J Oral Maxillofac Implants* 2004; 19(2): 228-31.
 16. Loubele M, Guererro ME, Jacobs R, Suetens P, Van Steenberghe D. A comparison of jaw dimensional and quality assessments of bone characteristics with cone-beam CT, spiral tomography and multi-slice spiral CT. *Int J Oral maxillofac Implants* 2007; 22(3): 446-54.
 17. Goulet S, Fortin T, Thierry A. Accuracy of linear measurement provided by cone-beam computed tomography to assess bone quantity in the posterior maxilla: A human cadaver study. *Clin Implant Dent Relat Res* 2008; 10: 226-230.
 18. Loubele M, Van Asshe N, Carpentier K, Maes F, Jacobs R, Van Steenberghe D, et al. Comparative localized linear accuracy of small-field cone-beam CT and multislice CT for alveolar bone measurements. *Oral Surg Oral Med Oral Pathol Oral Radiol Endod* 2008; 105(4): 512-8.
 19. Kim TS, Caruso JM, Cbristensen H, Torabinejad M. A comparison of cone-beam computed tomography and direct measurement in the examination of the mandibular canal and adjacent structures. *J Endod* 2010; 36(7): 1191-4.
 20. Pinsky HM, Dyda S, Pinsky R, Misch KA, Sarment DP. Accuracy of three dimensional measurements using cone-beam CT. *Dentomaxillofac Radiol* 2006; 35(6):410-6.
 21. Periago DR, Scarfe WC, Moshiri M, Scheetz JP, Silveria AM, Farman AG. Linear accuracy and reliability of cone beam CT derived 3-dimensional images constructed using an orthodontic volumetric rendering program. *Angle Orthod* 2008; 78(3):387-95.

The Accuracy of Cone-beam Computerized Tomography Linear Measurements in Human Dry Mandible

Tofangchiha M., D.D.S.¹, Poursamimi J., D.D.S.², Kafizadeh S.,³ Mobini M., D.D.S.^{4*}

1. Associate Professor, Dept of Radiology, School of Dentistry, Qazvin University of Medical Sciences, Iran
2. Assistant Professor, Dept of Periodontology, School of Dentistry, Qazvin University of Medical Sciences, Iran
3. Dentistry Student, Qazvin University of Medical Sciences, Iran
4. Assistant professor, Dep of Radiology, School of Dentistry, Qazvin University of Medical Sciences, Qazvin, Iran

* Corresponding author; e-mail: mobini.mahshid@yahoo.com

(Received: 6 Nov. 2012 Accepted: 24 April 2013)

Abstract

Background & Aims: The aim of this study was to evaluate the accuracy of Cone-beam Computerized Tomography (CBCT) linear measurements in dry mandibles by comparing them with direct measurements.

Methods: Two human dry mandibles were used in this study. Thirteen sites were selected on each mandible. Specimens were scanned by CBCT and linear measurements were made using Planmeca Romexis 2.3.0.R software. Mandibles were cut into sections at marked locations and the same distances were measured by a digital caliper. Differences between two methods were assessed using paired t- test.

Results: The mean differences for bone height, bone width and the crest-canal distance between CBCT and digital caliper measurements were -0.47 ± 1 mm, -0.14 ± 0.78 mm and 0.00 ± 0.76 mm respectively. The differences were only, significant for bone height measurements ($P < 0.05$). There was a high correlation between the result of CBCT and gold standard.

Conclusion: The results of this in-vitro study on mandible indicate that, although there is a statistically significant difference for bone height measurements between the two methods, the difference is not significant in clinical applications. Thus, CBCT was shown to be a useful technique for preoperative dental implant planning.

Keywords: Cone-beam computed tomography, Dimensional measurement accuracy, Dental implants

Journal of Kerman University of Medical Sciences, 2014; 21(1): 61-68